

Rolnummer : 58
Arrest nr. 57 van 2 juni 1988

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag gesteld door het Hof van Cassatie bij arrest van 11 juni 1987, in de zaak van COUNARD Didier tegen de gemeente Dison.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters E. GUTT en J. DELVA,
en de rechters J. SAROT, J. WATHELET, D. ANDRE, F. DEBAEDTS,
L. DE GREVE, K. BLANCKAERT, L.P. SUETENS en M. MELCHIOR,
bijgestaan door de griffier H. VAN DER ZWALMEN,
onder voorzitterschap van voorzitter E. GUTT,

wijst na beraad het volgend arrest :

I. ONDERWERP VAN DE VRAAG

1. Bij arrest van 22 juni 1987 beslist de eerste kamer van het Hof van cassatie de uitspraak van haar arrest over de grond van een zaak betreffende een beslissing, op 30 oktober 1986 gewezen door de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Luik, op te schorten en vraagt aan het Arbitragehof bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vraag :

"Schendt het decreet van de Waalse Gewestraad van 29 juni 1985 tot wijziging, wat het Waalse Gewest betreft, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, inzake belasting op de spelen en weddenschappen, de regels die krachtens de Grondwet, door de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 en door de gewone wet tot hervorming der instellingen van 9 augustus 1980 zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat en de Gewesten ?".

II. DE FEITEN EN DE VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

2.1. De eiser tot cassatie, Didier COUNARD, boekhandelaar en gevolmachtigde van de C.V. nevenmaatschappij Belgische P.M.U., is gemachtigd om in die hoedanigheid weddenschappen op in België gehouden paardenwedrennen aan te nemen in zijn boekhandel gelegen te Dison. In die hoedanigheid heeft hij van de gemeente Dison een aanslagbiljet-kohieruittreksel ontvangen ten bedrage van 25.500 frank als gemeentebelasting op de agentschappen die weddenschappen organiseren voor het aanslagjaar 1985.

2.2. Eiser heeft op 21 januari 1986 bij de Bestendige Deputatie van Luik een bezwaarschrift tegen die belasting ingediend. Hij voerde met name aan dat de Waalse Gewestraad niet bevoegd is om de bepaling van artikel 74 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen te wijzigen, krachtens dewelke de provinciale en gemeentelijke belastingen op de agentschappen die weddenschappen op paardenwedrennen organiseren, niet van toepassing kunnen zijn op de agentschappen die uitsluitend weddenschappen op paardenwedrennen die in België worden gehouden, inzamelen.

2.3. Aangezien het bezwaar bij beslissing van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Luik op 30 oktober 1986 is verworpen, heeft eiser hiertegen een beroep in cassatie ingediend. Het Hof van cassatie heeft de uitspraak van haar beslissing opgeschort en aan het Arbitragehof gevraagd over de voormelde vraag uitspraak te doen.

III. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

3. De prejudiciële vraag is bij het Hof aanhangig gemaakt door de overzending van een expeditie van de voormelde verwijzingsbeslissing, die op 2 juli 1987 ter griffie is ontvangen. De zaak is ingeschreven onder rolnummer 58.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel aangewezen conform de artikelen 46, § 1, 48 en 49 van de wet van 28 juni 1983 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het Arbitragehof.

Het bij artikel 58 van de organieke wet van 28 juni 1983 voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 september 1987.

Met toepassing van de artikelen 60 en 113 van de organieke wet van 28 juni 1983, zijn de kennisgevingen gedaan bij aangetekende brieven, aan de geadresseerden bezorgd op 3 september 1987.

Didier COUNARD en de Waalse Gewestexecutieve hebben respectievelijk op 17 juli en 1 oktober 1987 memories neergelegd.

De termijn binnen dewelke het arrest moet worden gewezen, is bij beschikking van het Hof van 9 december 1987 verlengd tot 2 juli 1988.

Bij beschikking van voorzitter E. GUTT van 17 december 1987 is de zaak aan het Hof in voltallige zitting voorgelegd.

De gemeente Amay heeft op 10 februari 1988 een "verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst" bij het Hof ingediend, verzoekschrift dat op 11 februari 1988 ter griffie is ontvangen.

Didier COUNARD heeft op 17 maart 1988 conclusies neergelegd.

Bij beschikking van 3 maart 1988 heeft het Hof beslist dat de zaak in gereedheid is.

Bij dezelfde beschikking heeft het Hof niettemin vastgesteld dat de ontvankelijkheid van het verzoek tot vrijwillige tussenkomst door de gemeente Amay, voor de behandeling ten gronde, moest worden onderzocht, met name ten aanzien van artikel 70, § 1, van de organieke wet van 28 juni 1983 op het Arbitragehof.

Nog bij dezelfde beslissing heeft het Hof de terechtzitting om over die ontvankelijkheid te pleiten, op 29 maart 1988 vastgesteld, en de terechtzitting om over de prejudiciële vraag te pleiten, op 31 maart 1988.

Van de beschikking van 3 maart 1987 is aan de partijen evenals aan de gemeente Amay kennis gegeven, en van de datum van de terechtzitting zijn zij en hun advocaten in kennis gesteld bij

aangetekende brieven, aan de geadresseerden bezorgd op 8, 9 en 15 maart 1988.

Ter terechtzitting van 29 maart 1988 is het incident beslecht, en de zaak in beraad gehouden.

Bij arrest van 30 maart 1988 heeft het Hof het "verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst" ingediend door de gemeente Amay, niet ontvankelijk verklaard.

Conform artikel 96 van de organieke wet van 28 juni 1983 is dat arrest ter kennis gegeven bij aangetekende brieven ter post afgegeven op dezelfde datum en aan de geadresseerden bezorgd op 31 maart, 1 en 12 april 1988.

Op de terechtzitting van 31 maart 1988 was het Hof, conform artikel 36, § 2, 3de lid, van de organieke wet van 28 juni 1983, samengestelde uit tien leden, als gevolg van de verhindering van rechter I. PETRY.

- zijn verschenen :

Mr. M. VAN DER HAEGEN, advocaat bij de balie te Brussel, voor Didier COUNARD, boekhandelaar, woonachtig te Verviers, place Cardijn, 27, ingeschreven in het handelsregister van Verviers onder het nr. 54.026;

Mr. J.M. RAXHON, advocaat bij de balie te Verviers, voor de Waalse Gewestexecutieve, Kunstlaan 13-14, 1040 Brussel;

- hebben de rechters D. ANDRE en L.P. SUETENS verslag uitgebracht;
- zijn de voornoemde advocaten gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 52 en volgende van de organieke wet van 28 juni 1983, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Arbitragehof.

IV. IN RECHTE

Over de argumenten der partijen

4.A.1. In zijn memorie herinnert de heer Didier COUNARD eerst aan het onderwerp en de antecedenten van het geschil en handelt hij over de draagwijdte die moet worden gegeven aan artikel 74 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen. Vervolgens gaat hij over tot de voorstelling van het antwoord dat volgens hem op de prejudiciële vraag moet worden gegeven.

Uit de termen van de artikelen 6, § 1 en 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 leidt de memorie af dat geen van de daarin beoogde aangelegenheden betrekking heeft op de wettelijke grenzen van de belastingbevoegdheid van de provincies en de gemeenten. De ristoring van de belasting op de spelen en onderlinge weddenschappen aan de Gewesten door artikel 13 van de gewone wet van 9 augustus 1980, betreft uitsluitend de Rijksbelasting en met de provinciale en gemeentelijke belastingen die, volgens de memorie, evenmin kunnen vorden geristorneerd aan de Gewesten krachtens artikel 10 van de wet van 9 augustus 1980, artikel dat restrictief moet worden

geïnterpreteerd.

4.A.2. In haar memorie herinnert het Waalse Gewest eerst aan de vroegere bepalingen die door de aangevochten bepalingen voor het Waalse Gewest werden gewijzigd en wijst zij op de juridische nieuwigheden die door het decreet worden ingevoerd. De memorie wijst vervolgens op de voordelen van die nieuwe fiscale toestand voor de gewestelijke economie.

Ten slotte zet de Executieve van het Waalse Gewest de grondwettelijke en wettelijke gronden uiteen voor de belastingbevoegdheid van de gemeenten zoals die door het decreet van 29 juni 1985 is toegestaan.

De gewone wet van 9 augustus 1980 heeft de grenzen van de belastingbevoegdheid van de Gewesten bepaald die, volgens de Executieve, in beginsel onbeperkt is uit het oogpunt van artikel 110, § 2, van de Grondwet.

Ten gevolge van de gewone wet van 9 augustus 1980 is de volledige organisatie van het belastingstelsel op de spelen en weddenschappen naar de Gewesten overgeheveld, in dit geval naar het Waalse Gewest, voor de belastingen die er gelocaliseerd zijn. De Executieve oordeelt dat de centrale Staat in deze aangelegenheid alle bevoegdheid verloren heeft. In zover de zeggenschap over die belasting ook de zeggenschap over de fiscale bevoegdheid van de provincies en de gemeenten vergt, moet, volgens de memorie, daaruit worden afgeleid dat die overheveling ook de bevoegdheid omvat die de Grondwet en de wet aan de Staat toekenden om door een gewone wet de belastingbevoegdheid van die provincies en gemeenten te regelen.

Daarenboven moet de bepaling van artikel 2 van het bestreden decreet worden aangezien als een maatregel van economische expansie, waarvoor het Gewest bevoegd is krachtens artikel 6, § 1, VI, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Ten slotte, heeft artikel 2 van het decreet van 29 juni 1985 niet de bevoegdheden van het Waalse Gewest overschreden zoals die voortvloeien uit artikel 10 van dezelfde bijzondere wet.

4.A.3. In zijn conclusies, weerlegt de heer Didier COUNARD het beginsel van de toepassing van het begrip "overdracht van bevoegdheidspakketten" in de bepalingen vervat in artikel 13 van de gewone wet van 9 augustus 1980.

Hij is van oordeel dat "de aangelegenheden die naar het Waalse Gewest zijn overgeheveld voor de aanslagjaren waarop dit geschil betrekking heeft, enkel de wijziging van de aanslagvoet, de belastbare materie, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van de Staatsbelasting op de spelen en weddenschappen zijn", dit is de enige belasting die volgens hem is bedoeld in artikel 10, § 1, van de gewone wet.

Conclusienemer beoogt vervolgens aan te tonen dat artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 zeker geen toepassing kan vinden.

Ten slotte verwerpt hij de toepassing in onderhavige zaak van artikel 6, § 1, VI, 40, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. In strijd met wat het Waalse Gewest in haar memorie beweert, is artikel 2 van het bestreden decreet geen bepaling die onder de gewestelijke economische expansie ressorteert.

Over de fiscale bevoegdheid der Gewesten

4.B.1. Artikel 110, §§ 2 tot 4, van de Grondwet bepaalt :

"§ 2. Geen belasting ten behoeve van de Gemeenschap of het Gewest kan worden ingevoerd dan door een decreet of een in artikel 26bis bedoelde regel. De wet bepaalt ten aanzien van de in het vorige lid bedoelde belastingen, de uitzonderingen waarvan de noodzakelijkheid blijkt".

"§ 3. Geen last of belasting kan door de provincie worden ingevoerd dan door een beslissing van haar raad. De wet bepaalt ten aanzien van de in het vorige lid bedoelde belastingen, de uitzonderingen waarvan de noodzakelijkheid blijkt.

De wet kan de in het eerste lid bedoelde belastingen geheel of gedeeltelijk afschaffen".

"§ 4. Geen last of belasting kan door de agglomeratie, de federatie van gemeenten en de gemeente worden ingevoerd dan door een beslissing van hun raad.

De wet bepaalt ten aanzien van de in het vorige lid bedoelde belastingen, de uitzonderingen waarvan de noodzakelijkheid blijkt".

Die bepalingen bevatten twee basisgedachten enerzijds verheffen zij de fiscale zelfstandigheid van de gemeenschappen, de gewesten, de provincies, de agglomeraties, de federaties van gemeenten en de gemeenten tot een grondwettelijk beginsel; anderzijds stellen zij een regelingsmechanisme in door aan de nationale wetgever alleen de exclusieve bevoegdheid toe te kennen om de uitzonderingen te bepalen waarvan de noodzakelijkheid blijkt.

4.B.2. De fiscale bevoegdheid van de Gemeenschappen en Gewesten kan als volgt worden omschreven :

4.B.2.a. Krachtens artikel 110, § 2, van de Grondwet hebben de Gemeenschappen en de Gewesten in beginsel eigen fiscale bevoegdheid. Artikel 110, § 2, tweede lid, van de Grondwet kent evenwel aan de nationale wetgever de bevoegdheid toe om met betrekking tot de fiscale bevoegdheid van de Gemeenschappen en de Gewesten uitzonderingen "waarvan de noodzakelijkheid blijkt" te bepalen. De nationale wetgever vermag derhalve te bepalen welke belastingen door de Gemeenschappen en de Gewesten niet mogen worden geheven; hij kan ook een door een Gemeenschap of een Gewest ingestelde belasting afschaffen of beperken, indien daartoe "de noodzakelijkheid blijkt".

4.B.2.b. Met toepassing van artikel 1, § 1, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, beschikken de Gemeenschappen en de Gewesten over - benevens eigen niet-fiscale middelen, een krediet ten laste van de rijksbegrotingen en leningen - ristonno's van de opbrengst van sommige bij de wet vastgestelde belastingen en heffingen en een eigen fiscaliteit.

4.B.2.c. De nationale overheid kan, krachtens artikel 1, § 1, 3° en de artikelen 9 tot 11 - afdeling IV van titel I - van de gewone wet van 9 augustus 1980, het geheel of een deel van de opbrengst van volgende nationale belastingen aan de Gewesten en Gemeenschappen toedelen of ristonneren :

1. het kijk- en luistergeld;
2. de verkeersbelasting op autovoertuigen;

3. de belasting op spelen en weddenschappen;
4. de belasting op automatische ontspanningstoestellen;
5. de onroerende voorheffing;
6. de openingsbelasting op de slijterijen van gegiste dranken;
7. het registratierecht op de overdrachten van onroerende goederen.

Indien de ristorno's op voormelde belastingen niet volstaan, kan, overeenkomstig artikel 10, § 2, een deel van de personenbelasting worden toegewezen voor de vorming van de ristornobedragen.

De opsomming in de gewone wet van ristorneerbare belastingen is exhaustief. In de huidige stand van de wetgeving komen geen andere belastingen voor ristorning in aanmerking.

4.B.2.d. Afdeling V - (de artikelen 12 tot en met 16) - van de gewone wet van 9 augustus 1980 kent aan de Gemeenschappen en de Gewesten bovendien een beperkte fiskale bevoegdheid toe, die kan worden samengevat als volgt :

De raden van de Gemeenschappen en de Gewesten kunnen enerzijds opcentiemen heffen of kortingen toestaan met betrekking tot de belastingen die vatbaar zijn voor ristorning en die in artikel 10 van de gewone wet zijn opgesomd.

Krachtens artikel 12, § 2, van de gewone wet zijn de raden van de Gemeenschappen en de Gewesten niet gemachtigd tot het heffen van opcentiemen noch tot het toekennen van kortingen op andere belastingen en heffingen ten behoeve van het Rijk.

Anderzijds vermogen de Gemeenschappen en de Gewesten, wanneer één van de voor ristorning vatbare belastingen volledig is geristorneerd, vanaf het volgend begrotingsjaar :

- de aanslagvoet van die belastingen en heffingen te wijzigen;
- de belastbare materie, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen te wijzigen, behoudens wat betreft de verkeersbelasting op de autovoertuigen en de belasting op de automatische ontspanningstoestellen.

4.B.2.e. Uit wat voorafgaat blijkt dat :

- a) aan de Gemeenschappen en de Gewesten door de Grondwet zelf een eigen fiskale bevoegdheid is toegekend onder het uitdrukkelijke voorbehoud dat de wet ten aanzien van die belastingen de uitzonderingen waarvan de noodzakelijkheid blijkt niet heeft bepaald of nadien niet bepaalt;
- b) aan de Gemeenschappen en de Gewesten de opbrengst van bepaalde nationale belastingen alsmede een bijkomende beperkte fiskale bevoegdheid wordt toegekend door de gewone wet van 9 augustus 1980;
- c) de Gemeenschappen en de Gewesten evenwel geen belastingen mogen heffen ten aanzien van materies die het voorwerp zijn van een nationale belasting, met uitzondering van wat te dien aanzien uitdrukkelijk bepaald is in de gewone wet van 9 augustus 1980.

4.B.2.f. De uitoefening van de toegekende eigen fiskale bevoegdheid door een Gemeenschap of door een Gewest mag nochtans geen afbreuk doen aan de begrenzing die inherent is aan de globale Staatsopvatting, zoals die tot uiting komt in de Grondwetsherziening van 1970 en 1980 en in de

bijzondere en de gewone wetten van 8 en 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Noch in de Grondwet, noch in de bijzondere wet van 8 augustus 1980, noch in de gewone wet van 9 augustus 1980 wordt aan de Gewesten of de Gemeenschappen enige normatieve bevoegdheid toegekend terzake van de fiscaliteit van de provincies, de gemeenten, de agglomeraties of federaties van gemeenten.

Ten aanzien van de ondergeschikte besturen hebben de Gewesten geen andere normatieve bevoegdheden dan die welke hun worden toegewezen in artikel 6, § 1, VIII, en in artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Geen van beide bepalingen heeft betrekking op belastingaangelegenheden.

Weliswaar wordt in artikel 7 "de organisatie van de procedures alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de provincies, de gemeenten en de agglomeraties en federaties van gemeenten" aan de Gewesten opgedragen, zodat die ten aanzien van de beslissingen van de ondergeschikte besturen met betrekking tot fiskale aangelegenheden kunnen optreden, meer bepaald door het al dan niet goedkeuren, van geval tot geval, van hun verordeningen op het stuk van de belastingen. De Gewesten kunnen aan deze bepaling van de bijzondere wet echter niet de bevoegdheid ontleen om rechtsbepalingen vast te stellen met betrekking tot de belastingbevoegdheid van de provincies en de gemeenten; krachtens artikel 110 van de Grondwet is enkel de nationale wetgever hiertoe bevoegd.

Over het decreet van de Waalse Gewestraad van 29 juni 1985

4.B.3.a. Artikel 1 van het decreet van de Waalse Gewestraad van 29 juni 1985 tot wijziging, wat het Waalse Gewest betreft, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, inzake belasting op de spelen en de weddenschappen, bepaalt :

"In het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, gewijzigd bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967 en vervangen bij artikel 13 van de wet van 18 november 1973 en bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980 wordt een artikel 44bis, dat als volgt luidt, ingevoegd :

"Artikel 44bis. In afwijking van artikels 43 en 44 wordt de belasting vastgesteld als volgt wat de in het Waalse Gewest aangegane weddenschappen betreft :

- 1) 10 pct. op het brutobedrag van de sommen ingezet, hetzij bij de onderlinge weddenschappen op de paardenwedrennen die in België plaatsvinden, hetzij bij de weddenschappen op de paardenwedrennen die in het buitenland plaatsvinden;
- 2) 6 pct. op het brutobedrag van de sommen ingezet bij de weddenschappen bij notering op de paardenwedrennen die in België plaatsvinden".

4.B.3.b. Vermits de rijksbelasting op de spelen en de weddenschappen sedert het begrotingsjaar 1983 aan de Gewesten volledig wordt geristorneerd, was het Waalse Gewest bevoegd om vanaf 1984 de aanslagvoet, de belastbare materie, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van die belasting te wijzigen, overeenkomstig artikel 13 van de gewone wet van 9 augustus 1980. Artikel 1 van het decreet van 29 juni 1985, dat de heffingsgrondslag - (voortaan wordt de belasting op de onderlinge weddenschappen geheven op het brutobedrag van de ingezette sommen) - en de

aanslagvoet - (de belasting wordt voor het Waalse Gewest teruggebracht tot 10 % van het brutobedrag van de ingezette sommen wat onderlinge weddenschappen op paardenwedrennen in het buitenland aangaat; de belasting wordt op 6 % van het brutobedrag van de ingezette sommen gebracht voor weddenschappen bij notering op paardenwedrennen in België) - wijzigt, blijft binnen de bevoegdheid van het Waalse Gewest.

Artikel 1 van het decreet van de Waalse Gewestraad van 29 juni 1965 tot wijziging, wat het Waalse Gewest betreft, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, inzake de belasting op de spelen en de weddenschappen, schendt dan ook niet de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

4.B.4.a. Artikel 2 van het decreet van de Waalse Gewestraad van 29 juni 1985 tot wijziging, wat het Waalse Gewest betreft, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, inzake de belasting op de spelen en de weddenschappen bepaalt :

"In het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen wordt een artikel 74bis, dat als volgt luidt, ingevoegd :

"Art. 74bis. In afwijking van artikel 74 mogen de provincies en de gemeenten van het Waalse Gewest een belasting heffen op de agentschappen die de weddenschappen op de buiten het Waalse Gewest plaatshebbende paardenwedrennen verzamelen. Per agentschap en per bedrijfsmaand of deel van de bedrijfsmaand mag de provinciale belasting 1.500 frank en de gemeentelijke belasting 2.500 frank, niet overschrijden.

Het bedrag van 2.500 frank mag met 500 frank verhoogd worden als de gerant van het agentschap tegelijk in dezelfde ruimten een van de verzameling der weddenschappen op de paardenwedrennen onafhankelijke beroepsactiviteit uitoefent".

4.B.4.b. Ter beoordeling van de vraag of die bepaling is aangetast door bevoegdheidsoverschrijding, moeten volgende elementen in aanmerking worden genomen :

4.B.4.c. Artikel 110 van de Grondwet werd bij de grondwetsherziening van 1980 gewijzigd om de belastingbevoegdheid van de Gemeenschappen en Gewesten mogelijk te maken. Aan de bevoegdheid van de nationale wetgever tot het bepalen van uitzonderingen ten aanzien van provincie- en gemeentebelastingen werd niets gewijzigd. Het bepalen van de uitzonderingen ten aanzien van de provincie- en gemeentebelastingen moet derhalve beschouwd worden als een door de Grondwet aan de nationale wetgever voorbehouden aangelegenheid.

4.B.4.d. Artikel 13 van de gewone wet van 9 augustus 1980 kent aan de Gemeenschappen en de Gewesten een specifieke fiscale bevoegdheid toe, die enkel betrekking heeft op rijksbelastingen, en laat de Gewesten niet toe enige modaliteit van de provincie- of gemeentebelastingen te wijzigen.

Het Waalse Gewest is alleszins bevoegd om, met toepassing van artikel 13 van de gewone wet van 9 augustus 1980, de aanslagvoet, de belastbare materie, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van de rijksbelasting op de spelen en weddenschappen - nationale belasting die volledig een gewestelijke belasting is geworden - te wijzigen. Hieruit kan evenwel niet worden afgeleid dat het Gewest de bevoegdheid zou hebben om de regels te wijzigen die de nationale wetgever vastgesteld heeft met betrekking tot de vaststelling van provincie- en gemeentebelastingen op de agentschappen

voor weddenschappen op paardenwedrennen.

4.B.4.e. In strijd met wat door het Waalse Gewest wordt voorgehouden, vindt het artikel 2 van het decreet van 29 juni 1985 evenmin een grondslag in de door artikel 13 van de gewone wet aan het Gewest toegekende bevoegdheid om de vrijstellingen van de belasting op de spelen en de weddenschappen te wijzigen.

Een belastingvrijstelling is het niet of slechts gedeeltelijk belasten van personen, goederen, inkomsten, materiële of juridische handelingen, terwijl die normaal begrepen zijn in het object van de belasting.

Artikel 2 van het decreet van 29 juni 1985 regelt geen dergelijke vrijstelling van de belasting op spelen en weddenschappen.

4.B.4.f. Zelfs indien zou worden geoordeeld dat de doelstelling die wordt nagestreefd door de bij artikel 2 van het decreet aan het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen aangebrachte wijziging in hoofdzaak de bevordering van de Waalse gewestelijke economische expansie zou zijn en die bepaling dan ook een directe gewestelijke economische draagwijdte zou hebben, dan nog omvat de bevoegdheid die aan de Gewesten is toegekend met betrekking tot de gewestelijke economische expansie bij artikel 6, § 1, VI, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, niet de toekenning aan de Gewesten van een bevoegdheid, die hen zou toelaten de belastingbevoegdheid van de provincies en de gemeenten te regelen.

4.B.4.g. Tenslotte kan de mogelijkheid die de Gewestraden krachtens artikel 10 van de bijzondere wet hebben om in de decreten rechtsbepalingen op te nemen met betrekking tot aangelegenheden waarvoor zij niet bevoegd zijn, geen toepassing vinden op bevoegdheden die de Grondwet aan de wet voorbehoudt.

4.B.4.h. Artikel 2 van het decreet van de Waalse Gewestraad van 29 juni 1985 tot wijziging, wat het Waalse Gewest betreft, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, inzake de belasting op de spelen en de weddenschappen, schendt derhalve de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

4.B.5. Artikel 3 van het decreet van de Waalse Gewestraad van 29 juni 1985 bepaalt :

"Het artikel 1 van dit decreet treedt met ingang van 1 juli 1985 in werking. Het artikel 2 geldt met ingang van 1 januari 1985".

Die bepaling is onlosmakelijk verbonden met de bepalingen van de artikelen 1 en 2, waarvan zij de inwerkingtreding regelt.

De tweede zin van genoemd artikel 3 is derhalve eveneens aangetast door bevoegdheidsoverschrijding.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF

zegt voor recht :

- de artikelen 1 en 3, eerste zin, van het decreet van de Waalse Gewestraad van 29 juni 1985 tot wijziging, wat het Waalse Gewest betreft, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, inzake de belasting op de spelen en de weddenschappen, schenden niet de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten;
- de artikelen 2 en 3, tweede zin, van het decreet van de Waalse Gewestraad van 29 juni 1985 tot wijziging, wat het Waalse Gewest betreft, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, inzake de belasting op de spelen en de weddenschappen, schenden de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 55 van de organieke wet van 28 juni 1983, ter openbare terechtzitting van 2 juni 1988.

De griffier,

H. VAN DER ZWALMEN

De voorzitter,

E. GUTT